

Με λαμπρότητα η εορτή του Αγίου Φανουρίου στη Ρεντίνη Αγράφων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με λαμπρότητα τελέσθηκε την Τετάρτη 27 Αυγούστου, ημέρα μνήμης του Αγίου Φανουρίου, η Θεία Λειτουργία στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου στη θέση Πουρνόβρυση Ρεντίνης.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, πλαισιωμένος από κληρικούς και πιστούς που τίμησαν την εορτή. Το Παρεκκλήσιο υπάγεται στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ρεντίνης.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε λόγο πνευματικής καθοδήγησης προς τους πιστούς, αναδεικνύοντας τη σημασία της παρουσίας των Αγίων στη ζωή μας και

υπενθυμίζοντας το καθήκον της αγάπης και της πίστης στην καθημερινότητά μας. Μέσα από τα λόγια του, οι πιστοί καλούνταν να σκεφτούν πώς η διδασκαλία του Χριστού και η μεσιτεία των Αγίων ενεργοποιούν και καθοδηγούν τη ζωή κάθε ανθρώπου:

«Ο λόγος του Θεού πάντοτε, είναι μία αποκάλυψη. Όσο και αν τον έχουμε μελετήσει, όσο και αν θεωρούμε ότι έχουμε εισαχθεί μέσα στο βάθος αυτών των πολλών και σπουδαίων λόγων του Κυρίου μας, κάθε φορά φανερώνεται νέος και ζωντανός. Σήμερα, από το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα, ο ένας μετά τον άλλον οι στίχοι που διαβάσαμε από το κατά Ιωάννην Ιερό Ευαγγέλιο είναι μία διαστρωμάτωση της κοινωνίας.

Πώς δηλαδή η κοινωνία βιώνει την παρουσία του Θεού και πώς όλοι μας - η κοινωνία των ανθρώπων, η κοινωνία των προσώπων - προσεγγίζουμε το μυστήριο της Αποκαλύψεως του Θεού. Και είναι πράγματι, αδελφοί μου, μία πολύ μεγάλη

πρόκληση για όλους μας το πώς προσεγγίζουμε το μυστήριο της παρουσίας του Θεού στη ζωή μας.

«Ταῦτα ἐν τέλῳ με ἡμῖν, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Αυτήν την εντολή σας δίδω. «Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μίσηκεν». Αν σας μισεί, λέει ο κόσμος, εσάς τους χριστιανούς, εσάς που αγωνίζεστε να ζείτε πνευματικά κατά Χριστόν, να κάνετε έναν αγώνα πνευματικό μέσα από την προσευχή, τη νηστεία, την ταπείνωση και την εργασία σας, να γνωρίζετε λέγει ότι πριν από εσάς, έχει μισήσει εμένα ο κόσμος.

Και γιατί με μίσησε; Και γιατί σας μισεί ο κόσμος; Και γιατί μισεί εμένα ο κόσμος; Σας μισεί, λέγει, γιατί εγώ «ἐξελέξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου». Γιατί εγώ σας διάλεξα.

Είναι πολύ σπουδαίο πράγμα να αφήνουμε τον Θεό να μας διαλέγει, να αφινόμεθα δηλαδή στο μεγαλείο της δόξης και της φιλανθρωπίας Του. Είναι πολύ μεγάλο πράγμα.

Και βέβαια, αυτό που βλέπουμε καθημερινά στην κοινωνία μας διαχρονικά – όχι μόνο σήμερα που ζούμε – πάντοτε έτσι ήταν, υπήρχαν οι άνθρωποι οι οποίοι αφηνόντουσαν με όλη τη σημασία της λέξεως, με πολλή εμπιστοσύνη εις τον Θεό, και οι άλλοι που σκεπτικώς προσέγγιζαν το μυστήριο της παρουσίας του Θεού.

Όμως είναι πολύ ωραίος και καταληκτικός, πολύ διδακτικός, αυτός ο στίχος που βρίσκεται περίπου στη μέση του ιερού κειμένου του Ευαγγελίου, αλλά λέγει: "Ταύτα πάντα ποιήσωσι ἡμᾶς οἱ ἄνθρωποι". Οι άνθρωποι τα κάνουν όλα αυτά, λέει,

γιατί; Γιατί με μίσησαν δωρεάν, χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος. Η αλήθεια βέβαια είναι ότι μέσα στη ζωή που ζούμε, ο λόγος δυστυχώς υπάρχει, γιατί ο Χριστός έρχεται και ζητάει πράγματα τα οποία δεν μπορούμε εμείς να τα κατανοήσουμε. Ζητάει από εμάς να είμαστε μαζί Του, να είμαστε μαζί με τους άλλους, καθάριοι και ξεκάθαροι με τον εαυτό μας, και να βιώνουμε αυτή την παρουσία και τη σχέση του Θεού.

Αυτό, δημιουργεί ανακατατάξεις μέσα στο μυαλό και στη σκέψη μας και πολλές φορές νομίζουμε ότι μας προκαλεί ανασφάλειες. Γιατί; Γιατί δεν ζούμε τη ζωή του Θεού.

Γιατί δεν αγωνιζόμαστε να βιώνουμε αυτά που ο Θεός μας δίνει. Όταν όμως αποφασίσουμε να κάνουμε ζωής μας τη ζωή μας ζωή Χριστού, τότε έρχεται Εκείνος και πολλαπλασιάζει και αυξάνει όλην αυτή την παρουσία. Όπως είπε ο Κύριος: όπου δεν έχει τίποτα και με ζητά, θα του δώσω. Και αυτός που έχει πάρα πολλά και δεν με αναζητά, κάποια στιγμή θα τα χάσει αυτά που έχει. Αυτά είναι πρόσκαιρα, είναι εφήμερα. Η αιωνιότητα της βασιλείας του Θεού μένει, και αυτό ζητά ο Χριστός από εμάς.

Μέσα σε αυτή λοιπόν την διδασκαλία και την παρουσία του Θεού, εμφανίζεται ο ιερός Φανούριος, στο τέλος του 14ου ή στις αρχές του 15ου αιώνα, από το πουθενά, άγνωστος, να μας πει: «Είμαι και εγώ εδώ». Όχι γιατί θέλει ο ίδιος να είναι, διότι οι Άγιοι είναι ανενδεείς, δεν έχουν καμία ανάγκη! Έχουν την δόξα και την πληρότητα του Θεού. Είναι γεμάτοι από τον Θεό, είναι γεμάτοι Άγιο Πνεύμα και δεν τους λείπει τίποτε.

Αλλά έρχεται ο Θεός μέσω των ιστορικών γεγονότων, μέσω της καταστάσεως της ανθρωπίνης, του μυαλού, της σκέψης, της φαυλότητος των ανθρώπων, μέσα από όλα αυτά, ενεργεί ο Θεός και μας Τον προσφέρει, μας Τον παρουσιάζει:

θαυματουργός, μεγαλομάρτυς, με πολλά θέματα της εποχής εκείνης ιστορικά, για να έρθει να τα ξεδιαλύνει και να πει ότι η ζώσα παρουσία του Θεού είναι πάντοτε ενεργή και κυρίως όταν την χρειάζονται οι άνθρωποι και όταν πρέπει να σωθούν.

Όταν πρέπει να σωθούν ιδέες, όταν πρέπει να σωθούν δεδομένα μέσα στην ανθρώπινη κοινωνία, η ελευθερία, η πίστη, η ζωή των ανθρώπων, έρχεται ο Θεός και κάνει τις δικές Του ανακατατάξεις μέσα από μία ανασκαφή. Μέσα από μια άλλη κατάσταση, μιας επεκτάσεως, μιας επανατοποθετήσεως του φρουρίου της Ρόδου. Και να βρεθεί λοιπόν εκεί και να είναι από τότε μέχρι σήμερα εδώ, παρόν στη ζωή μας.

Εύχομαι λοιπόν, αυτό το οποίο ο Χριστός μας διδάσκει και μας δίδει ως καινή εντολή, νέα εντολή, «Ταῦτα ἐν τέλῳ με ἡμῖν, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Να βιώνουμε αυτή τη σχέση του Θεού στη ζωή μας δια πρεσβειών του Αγίου Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου του Θαυματουργού. Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους».

